

го заловило, когато видѣлъ, че Петъръ излиза изъ къщата си съ здрави очи! . . .

Тогава Димо *отъ завистъ извадилъ и другото си око*, за да не гледа, че приятеля му е по-щастливъ отъ него.

Тежко и горко на такива приятели !

Милостиви дѣца.

амо, кждѣ ношуватъ малкитѣ птички въ този студъ?

— Не се ли сѣщашъ, Марийке? Каза майка ѝ. Тѣ не спятъ нощѣ по високитѣ клончета на дърветата, но се ступватъ подъ нѣкое трънче или подъ нѣкое ниско храсталаче и тамъ чакатъ, до като съмне. Когато снѣгътъ е по-дълбокъ, студениятъ вѣтръръ не може да закача въ къщичката на малкитѣ птички . . .

— Ами какво ядатъ зимѣ птичкитѣ, мамо?

— Това, Марийке, е едничката имъ мисль. Тѣ много се измжчватъ, горкитѣ . . . И ако се-